

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg den 17. august 2017 vedr. tilladelser til efterforskning- og indvinding af kulbrinter

---

Samrådsspørgsmål <S, T, U og V>

I Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har Christian Poll stillet ministeren følgende to samrådsspørgsmål S og T, og Pia Olsen Dyhr stillet ministeren følgende to samrådsspørgsmål U og V:

Samrådsspørgsmål S:

”Hvordan vurderer ministeren forholdet mellem at give tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i op til 30 år og regeringens mål om at omstille Danmark til et lavemissionssamfund baseret på 100 pct. vedvarende energi i 2050?”

Samrådsspørgsmål T:

”Hvad er regeringens planer for afvikling af efterforskning og indvinding af olie og gas on-shore såvel som off-shore set i lyset af behovet for hurtig udfasning af brugen af fossile brændsler for at leve op til forpligtelserne i Parisaftalen og FN’s verdensmål?”

Samrådsspørgsmål U:

”Hvilke muligheder har de to kommuner på Lolland-Falster for at sige nej til efterforskning og indvinding af olie og gas?”

Samrådsspørgsmål V:

”Hvad kan ministeren oplyse om fordelingen af myndighedsansvaret mellem stat og kommune vedrørende efterforskning og indvinding af olie og gas på Lolland-Falster?”

Energi-,
Forsynings-
og
Klimaminist
eriet

Stormgade
2-6
1470
København K

Ministerens svartale:

Jeg vil gerne indlede med at takke for de fire spørgsmål, som jeg vil besvare på bedste vis i det følgende.

Dette samråd rummer to elementer:

- dels de mere overordnede linjer for efterforskning og indvinding af olie og gas på den ene side og den grønne omstilling og klimaforpligtelserne på den anden side og
- dels den konkrete ansøgning fra virksomheden Nail Resources om tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter og geotermi på Lolland-Falster.

Jeg vil gerne starte med det første element. Næmlig forholdet mellem fortsat efterforskning efter og indvinding af olie og gas, arbejdet med at indfri regeringens mål om at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler i 2050, og overholdelsen af vores internationale forpligtelser under Paris aftalen og FN's verdensmål.

Olie og gas

Jeg ser ikke på nuværende tidspunkt en direkte modsætning mellem fortsat olie- og gasindvinding og regeringens grønne ambitioner og overholdelse af internationale klimaforpligtelser. Her i 2017 og de kommende år er det ikke et spørgsmål om enten-eller. Det er snarere et både-og.

Danmark vil ligesom resten af verden være afhængig af olie og gas i årene fremover.

Det ændrer dog ikke på, at regeringen sideløbende fortsat vil arbejde målrettet på at nå vores ambitiøse energipolitiske mål om at mindst halvdelen af Danmarks energibehov i 2030 skal dækkes med vedvarende energi, og at vi i 2050 skal være et lavemissionssamfund, der er uafhængigt af fossile brændsler.

Når vi kører ind på en tankstation med vores biler, scootere eller motorcykler, løfter vi stadig hanen og tanker brændstof. I fremtiden skal vi overvejende køre på el, brint, biobrændstoffer - eller noget helt tredje. Det afgørende er udvikling og udbredelse af nye, effektive teknologier, der kan erstatte fossile brændsler. Men den grønne omstilling af transportsektoren er en stor udfordring, og tingene skifter ikke fra den ene dag til den anden.

Det er en udvikling, som regeringen arbejder aktivt på at fremme, for vi ser gerne, at der kommer flere grønne drivmidler i transportsektoren.

Derfor har vi som et af få lande i EU fastsat et nationalt iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer, som ligger over EU's krav.

Derudover har vi i foråret indgået en bred aftale i Folketinget om at udskyde indfasningen af registreringsafgiften på elbiler i nogle år, så der igen kan komme gang i salget. Der er også indført et fradrag baseret på batterikapacitet, som særligt skal fremme salget af små og mellemstore elbiler. For el til opladning af elbusser videreføres særreglen om lav elafgift i yderligere 4 år indtil 1. januar 2024.

Endelig indgår også en pulje til brintbiler og infrastruktur.

De tilskud, der gives til biogas, kommer ligeledes transportsektoren til gavn. Allerede nu kan vi se, at trafikskaberne er begyndt at omlægge flere busruter til gas – og faktisk benytter biogas. Så vi handler aktivt for at gøre transportsektoren mere grøn og mindske vores forbrug af benzin og diesel her i landet.

Men vi går ikke ind for at lukke ned for olie- og gasproduktionen i Nordsøen. Det eneste vi ville opnå ved at lukke og slukke for olie- og gasindvindingen på nuværende tidspunkt ville være dyr symbolpolitik. En dyr symbolpolitik, som vil svække Danmarks forsyningssikkerhed, koste tusindvis af danske arbejdspladser og samtidig slå et hul i statskassen.

Ifølge regeringens netop lancerede Nordsøstrategi kan Danmark være nettoeksportør af olie til 2026 og nettoeksportør af gas frem til 2032 – på nær nogle enkelte år. Her må vi spørge os selv, om vi skal producere olie og gas svarende til eget forbrug, eller om vi skal være afhængige af leverancer udefra?

Både økonomisk og sikkerhedspolitisk bør der ikke være noget at diskutere. Selvfølgelig er vi bedst tjent med at hente olie og gas op af Nordsøen og sikre, at de tilbageværende ressourcer i den danske del af Nordsøen kommer samfundet til gavn.

Derfor er jeg også glad for, at der kunne laves en bred politisk aftale med Folketingets partier undtaget Enhedslisten og Alternativet om Nordsøen og genopbygningen af Tyra-anlæggene i Nordsøen.

Uafhængighed fra fossile brændsler

Regeringen har – som Christian Poll henviser til i sit spørgsmål – et ambitiøst mål om, at Danmark i 2050 skal være et lavemissionssamfund, der er uafhængig af fossile brændsler.

Det danske langsigtede mål skal sikre, at vi bidrager til EU's ambition om 80-95 pct. reduktion af drivhusgasser i 2050. Jeg vender tilbage til reduktionsmålene om et øjeblik.

Det er vigtigt for mig at understrege, at når jeg siger, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler i 2050, mener jeg, at vi skal kunne dække hele vores energibehov med vedvarende energi. Altså at vores produktion af vedvarende energi mindst skal dække vores forbrug af energi.

I 2030 er målet, at vores produktion af vedvarende energi skal dække mindst 50 pct. af energiforbruget. Og vi er godt på vej. Vedvarende energi udgjorde i 2015 ca. 30 pct. af energiforbruget opgjort efter EU's beregningsmetode.

I 2050 er ressourcerne i Nordsøen angiveligt sluppet op, og vores samfund kører formentlig på grøn el, biobrændstoffer, brint og teknologier, som måske slet ikke er opfundet i dag

Nedsatte udledninger

EU har med Parisaftalen fra sidste år forpligtet sig til at reducere udledningen af klimagasser med minimum 40 pct. i 2030 i forhold til 1990. Her er det vigtigt at gentage, at der er forskel på indvinding af olie og gas og udledning af CO₂ og andre drivhusgasser.

Der står ikke noget specifikt om indvinding af fossile brændsler i Parisaftalen, og aftalen siger ikke noget om, hvordan landene skal nå i mål med at reducere deres udledninger. Det er således op til Parisaftalens parter at fastsætte, hvorledes reduktionsmålene bliver opfyldt.

I EU skal vi indfri bidraget til Parisaftalen gennem en fælleseuropæisk indsats inden for EU's kvotehandelssystem samt nationale drivhusgasreduktionsmål for sektorerne uden for kvotesystemet.

Jeg har noteret mig, at Alternativet er af den opfattelse, at Danmark ikke overholder Parisaftalen, fordi der ligger en ansøgning om at efterforske efter olie på Lolland. Det er jeg ikke enig i,.

Jeg mener, vi overholder Parisaftalen til punkt og prikke.

Parisaftalen forpligter ikke Danmark eller andre lande til at lade fossile brændsler ligge i jorden. Vi har eksempelvis lige lavet en stor og meget bred politisk aftale med alle Folketingets partier undtagen Alternativet og Enhedslisten om at forlænge olie- og gasaktiviteterne i Nordsøen, og den aftale er heller ikke et brud på Parisaftalen.

Det væsentlige for mig som minister er, at vi lever op til vores klimaforpligtelser på en måde, hvor hensynet til danske arbejdspladser og konkurrenceevne går hånd i hånd med hensynet til miljø og klima.

Jeg kan supplere med, at regeringen i efteråret 2017 vil komme med et oplæg til en ny bred energiaftale efter 2020, der har til formål at sikre en fortsat omstilling af energisektoren. Dertil vil regeringen fremlægge en klimaplan med regeringens initiativer på klimaområdet. Desuden vil regeringen udarbejde en strategi for, hvordan vi når i mål med at reducere udledningerne fra de ikke-kvote-belagte sektorer som transport og landbrug frem mod 2030.

Fortsat olie- og gasindvinding i Nordsøen vil de kommende mange år gå hånd i hånd med den grønne omstilling, som en vigtig garant for, at vi kan opretholde en høj forsyningssikkerhed, fastholdelse af arbejdspladser og sikring af indtægter til statskassen.

Den grønne omstilling er ikke gratis. Hvis vi frasiger os indtægterne fra Nordsøen, så skal pengene findes andre steder i statskassen.

Ingen planer for afvikling af efterforskning og indvinding af olie og gas

Det centrale i mit svar på det aktuelle spørgsmål fra Alternativet er, at Danmark kan overholde sine forpligtelser under Parisaftalen og indfri vores langsigtede ambition om uafhængighed fra fossile brændsler, selvom vi i årene fremover indvinder olie og gas i Danmark.

Hvis vi stopper al olie- og gasindvinding i morgen, ville vi være nødsaget til at importere tilsvarende mængder for at dække vores energibehov.

Udledningen af drivhusgasser i Danmark ville således stadig være den samme, men vi ville bare være afhængige af importeret energi fra andre lande. Det har jeg svært ved at se fidusen i.

Der er med andre ord ikke en modsætning mellem at tillade den fortsatte efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark og at bidrage til den globale indsats for at sænke udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser.

Dette besvarer således indirekte også det andet spørgsmål fra Alternativet, nemlig hvad regeringens planer er i forhold til afviklingen af efterforskning og indvinding af olie og gas set i lyset af de målsætninger og forpligtelser, jeg lige har været inde på.

Der er ingen planer om at afvikle efterforskningen og indvindingen af olie og gas i Nordsøen. Men det er selvfølgelig et faktum, at olie og gas er begrænsede ressourcer – det gælder også i den danske del af Nordsøen.

Der er dog endnu et stort potentiale i Nordsøen, hvilket fremgår af den Olie- og Gasstrategi for Nordsøen, som regeringen sammen med olie- og gasbranchen fremlagde lige før sommerferien.

Den danske produktion af olie og gas er at foretrække frem for produktion fra andre lande

Vi arbejder løbende på, at produktionen af olie og gas sker under hensyntagen til miljøet, og at selve produktionen sker så energieffektivt som muligt.

Senest blev der med aftalen om udvikling af Nordsøen afsat en pulje på 100 mio. kr. til fremme af teknologier, der kan gøre indvindingen mere energieffektiv på initiativ af SF. Det vil jeg gerne kvittere for, at SF fik bragt ind i aftalen. Det er et godt initiativ.

Spørgsmål fra SF

Nu vil jeg tale om de to konkrete ansøgninger til efterforskning og indvinding af kulbrinter og geotermi på Lolland-Falster. Det er temaet for spørgsmålene fra SF, som Pia Olsen-Dyhr har stillet.

Jeg vil gerne begynde med at bemærke, at den her sag har været præget af en del misforståelser, som jeg håber, at jeg kan medvirke til at fjerne i dag.

Den største misforståelse synes at være, at vi med tilladelserne skulle give grønt lys forat anvende frakturering. Det passer ikke.

Jeg vil gerne understrege, at de tilladelser vi taler om, hverken giver tilladelse til at bore eller til at anvende den metode, der kaldes frakturering. Det er rammetilladelser, som giver ret til at efterforske og udnytte eventuelle kulbrinte og geotermiske ressourcer.

Eventuelle boringer vil kræve en særskilt godkendelse. Den godkendelse gives kun, hvis boringen kan udføres miljø- og sikkerhedsmæssigt forsvarligt efter de strenge miljø- og sikkerhedsmæssige krav, som vi har sat. Uanset om der planlægges frakturering eller ej, så vil en efterforskningsboring være omfattet af VVM-reglerne.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at de aktuelle ansøgninger på Lolland-Falster falder ind under to forskellige ordninger.

Kulbrinteansøgningen falder ind under en Åben-Dør-procedure, der har været gældende siden 1997, mens geotermiansøgningen falder ind under en udbudsordning rettet specifikt mod efterforskning og indvinding af geotermisk energi til fjernvarmeforsyning, der blev etableret i 2010.

Inddragelse af Lolland og Guldborgsund Kommune

Lolland og Guldborgsund Kommune har fået ansøgningerne i høring i 2016. De to berørte kommuner er desuden blevet inviteret til yderligere dialog hos Energistyrelsen den 22. august.

Derfor er jeg tryk ved, at der i den fremadrettede proces fortsat vil være god kontakt mellem det lokale og det nationale niveau.

Kommunernes mulighed for at sige nej til efterforskning og indvinding af olie og gas

Men nu går spørgsmålet fra SF konkret på hvilke muligheder, kommunerne har for at sige nej til efterforskning og indvinding af olie og gas, og ikke om kommunerne er blevet inddraget, som de skal.

En kommune kan ikke sige nej til, at der udstedes en tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i undergrunden inden for de pågældende kommuners kommunegrænse.

Ifølge undergrundsloven er det staten, der råder over undergrunden og kan udstede tilladelser til udnyttelse af ressourcerne fra den.

De anlæg og aktiviteter, der følger med en tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas, kan kommunerne derimod træffe afgørelser om på samme måde som, hvis der var tale om en vej, en bro eller en bygning.

Desuden skal rettighedsindehaveren – der i det aktuelle tilfælde ville være Nail Resources – sikre, at undersøgelserne foregår på en sådan måde, at de er til mindst mulig gene for grundejere eller andre.

Det vil sige, at kommunen har stor indflydelse på de fysiske aktiviteter, der følger af en tilladelse, men den kan ikke beslutte, at Åben Dør-proceduren ikke gælder i netop den kommune.

Fordeling af myndighedsansvaret

I forhold til spørgsmålet om fordelingen af myndighedsansvaret vil jeg henvise til den oversigt, jeg tidligere har sendt udvalget, som Miljø- og Fødevareministeriet har udarbejdet.

Her kan man se, at kommunen er VVM-myndighed i forhold til en eventuel efterforskningsboring.

Hvis efterforskningsboringen viser, at der er fund, og ansøger bevæger sig videre til produktionsfasen, er det Miljøstyrelsen, der er VVM-myndighed og miljøgodkendelsesmyndighed.

Afrunding

Afslutningsvis vil jeg gerne påpege, at Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har behandlet 11 tilladelser til kulbrinteefterforskning og -indvinding under Åben Dør-proceduren de sidste ti år. Og hver gang har det været alle partier undtaget Enhedslisten, der har tilsluttet sig tilladelsen.

I mine øjne skiller den aktuelle tilladelse sig kun ud fra de tidligere på den måde, at det som noget nyt er to ansøgninger for hhv. kulbrinter og geotermi for det samme område og fra samme ansøger.

Jeg har dog også lyttet til den kritik og de bekymringer, der er fremkommet – både i forhold til frakturering og fra de lokale kommuner, som ikke har følt sig tilstrækkelig orienteret om sagen. Jeg har på den baggrund bedt Energistyrelsen invitere de pågældende kommuner til et møde, så de kan få en grundig indføring i det forventede arbejdsprogram og den videre myndighedsbehandling.

Herudover har jeg bedt Energistyrelsen beskrive sagen nærmere – særligt i forhold til selve praksissen for Åben Dør, så vi er sikre på, at alle sten er vendt i denne sag, inden jeg tager endelig stilling til, om der skal gives en tilladelse.

I forhold til Åben Dør-proceduren vil jeg gerne undersøge, hvilke konsekvenser det vil skabe for fremtidig efterforskning og indvinding på land, hvis vi betinger denne nye type tilladelser af, at der ikke må anvendes frakturering på land.

Det er meget vigtigt, at vi får en grundig undersøgelse af, hvilke konsekvenser det kan medføre at ændre praksis på dette område, inden vi træffer en beslutning.

Tak for ordet.